

De Haagse periode van Magdalena Fietje den Belder van juli 1913 tot augustus 1924

“**Fietje**” is geboren 14 augustus 1889 in Spijkenisse in het gezin van Pieter den Belder en Maria Luiten, dat 7 kinderen telde. Zij was de derde in de rij. Haar Haagse periode laat zich reconstrueren uit haar gezinskaart (alleenstaande kaart) uit het gemeentearchief van Den Haag, afgedrukt op de volgende pagina. Willemina, haar oudste zus, was vijf jaar ouder.

Willemina den Belder, Spijkenisse, * 1884, † Den Haag 1972, trouwde in 1907 met Cornelis Jan van den Berg. Ook hij kwam uit een Spijkenisser gezin, * 1981 † Den Haag 1963. Al begin 20^e eeuw was hij in Den Haag aan het werk gegaan in de kruideniersbranche. Zij zijn de grootouders van mijn vrouw Wilhelmina A. van den Berg, die naar ‘oma’ is vernoemd; hun eerste achterkleinkind.

Fietje komt -wij veronderstellen op verzoek- naar Den Haag op 18 juni 1913 en woont bij haar zus Willemina en naar man (en 4 kleine kinderen, onder wie mijn latere schoonvader, op dat moment 4 jaar oud). Op de Hoefkade 396, een eenvoudige stadswijk, hebben ze een kruidenierswinkeltje.

Na ruim vijf jaar gaat Fietje in oktober 1918 naar Rijswijk ZH, om als inwonend dienstbode te werken op de Nassaukade 9. Op de kaart staat haar beroep ‘db’, dienstbode. Op 19 mei 1920 zien we haar weer terug in Den Haag als inwonend dienstbode bij de familie Parqui aan het Sweelinckplein 12 in Den Haag, een ‘rijke buurt’, zeker toen. Lees meer hierover vanaf pagina 3.

Vervolgens gaat ze vanaf augustus 1921 bijna twee jaar naar de Juliana van Stolberglaan 202, een mooie laan in het Haagse ‘Bezuidenhout’ (foto) en het laatste adres is de 2^e de Carpentierstraat 151 (een ‘nette’ middenstands-buurt) op 7 juni 1923.

© Foto 0.35516 Haagse Beeldbank Juliana van Stolberglaan, Nr. 202 is het huis met de vlaggenstok; opname ca. 1913, maar vrij te downloaden met bronvermelding evenals de beide foto's van het Sweelinckplein op pagina 3.

Door een fout in de vliegcoördinaten is de stadswijk Bezuidenhout door een Engels bombardement voor een groot deel verwoest begin maart 1945; twee maanden voor de bevrijding. Een appartementencomplex kwam voor deze fraaie huizen in de plaats. Een historische foto dus.

Fietje keert terug naar Spijkenisse, zie kolom 14 en 15, op 6 aug. 1924. Naar 'ouders' staat erbij. Dat ligt voor de hand, want op 23 juli van dat jaar overleed haar moeder Maria Luiten, 64 jaar oud en het was in die tijd vanzelfsprekend dat een ongehuwde dochter de zorg voor de overgebleven vader op zich nam als er geen andere kinderen meer 'thuis' waren. Die vader overleed in een Verpleeginrichting in Den Haag-Loosduinen op 7 maart 1935.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
27/15	Belder den	Magd. Fietje	v.		14.8.89	Spijkenisse			Gerrit	van	Eersel	18.6.15	Spijkenisse	Wid. Rijk	1924		
19/15	den Belder	Magd. Fietje	v.		14.8.89	Spijkenisse			Gerrit	van	Eersel	19.1.20	Den Haag	Wid. Rijk	1924		

NAAM: **Belder. den**

VOORNAMEN: **Magdalena Fietje**

1 27/15 **Den Haag 590**
1/2 van **den Belder**

2 19/15 **Streeklust 12**
1/2 van **H. Farqui**

3 24/15 **Jules Holt van 202**
1/2 van **Schepman**

4 7/6 **2 d. Carpentier 151**
1/2 van

5

6

024278

Hoe ging het daarna verder met Fietje. Pas op wat oudere leeftijd trouwt zij, vijf maanden na het overlijden van haar vader in Spijkenisse op 15 augustus 1935 met Gerrit van Eersel, schoenmaker van beroep en weduwnaar van Anna van Sintmaartensdijk.

Zij vertrekt uit Spijkenisse naar Zuidland en trekt bij Gerrit in aan het Lange Slop. De overige genealogische gegevens van beiden zijn bekend. Dat huwelijk duurde nog geen zeven jaar.

Ze krijgen samen ook nog een zoon: Pieter van Eersel op 20 september 1936; † 12 mei 1970 te Woudenberg.

Fietje zelf overlijdt in Zuidland op 5 november 1962 en wordt daar ook begraven. Behalve een korte onderbreking in de periode 1944/1945 is zij in Zuidland blijven wonen na het overlijden van haar man.

HET SWEELINCKPLEIN

is een van de mooiste pleinen van Den Haag, de kern van een 'deftige buurt'. Kapitale huizen en grote stadswoningen vrijwel allemaal in neorenaissancestijl. De op de zandgronden nieuw te bouwen woonwijk was vooral bestemd voor welgestelden (het plein) en de hogere middenklasse in de omringende zijstraten. Realisatie vond plaats rond de wisseling van de 19e naar de 20e eeuw. De wijk Duinoord was bijzonder in trek bij repatrianten en verlofgangers uit Nederlands-Indië. Het is een groot ovaalvormig plein, doorsneden met een kanaal naar Scheveningen waar een fraaie brug overheen lag.

Het plein telt circa 80 woningen die nu allemaal op de rijksmonumentenlijst staan. Fietje den Belder is 15 maanden (mei 1920 - augustus 1921) werkzaam geweest als inwonend dienstbode op huisnummer 12 bij de familie Parqui hetgeen toentertijd zeer gebruikelijk was in de 'betere standen'. In de kapetage was altijd wel een dienstmeidenkamertje aan de achterkant beschikbaar.

Wij hebben dat plein goed gekend!

Kleine foto: ©Beelbank Den Haag, fotograaf Paul Lunenburg, dd. 30-05-1998 (uitsnede LS).

Grote foto: ©Beeldbank Den Haag, nr. 0.68626: Sweelinckplein gezien naar de 1e Sweelinckstraat; Opname Dienst voor Stadsontwikkeling, archiefnummer fotograaf 4778. **Datum: 1 sept.1949**, zwart-witfoto 18 x 24 cm. [iets verkleinde weergave/LS;

Er is in de 20^e eeuw wel 'geknutseld' aan diverse gevels, daklijsten, dakopbouw, pinakels, frontons et cetera, maar het karakter van het geheel is goed bewaard gebleven.

Een persoonlijke noot bij de grote foto van het Sweelinckplein.

Wij hebben oudtante Fietje slechts 'van horen zeggen' in de familie. Maar er ligt een andere verbinding.

Centraal achterin in de grote foto, voorbij de grote stadsvilla, staat het hoekpand van de 1e Sweelinckstraat nr. 57. Daar hebben wij gewoond op de 2^e etage. Twee ruime kamers, een zijkamer en een keuken met badgelegenheid en balkon aan de achterzijde.

Zie het eigen fotootje hiernaast (uit 1986), waarop dat huis beter is te zien. Ook dat waren royale herenhuizen in een brede straat. Inwonend, dat wel, bij een freule wier vader rond 1910 als planter Nederl. Indië voorgoed had verlaten en dat huis had gekocht.

Er was in de jaren 1950 nog sprake van een grote woningnood in Den Haag, waardoor alleenwonenden in grote huizen verplicht inwoning moesten nemen tegen een huur die door de gemeente Den Haag werd vastgesteld. Haar ouders waren inmiddels overleden. En zo konden wij trouwen en in het najaar van 1958 deze etage betrekken. Zeven jaar hebben wij daar fijn gewoond.

De freule bewoonde zelf de eerste etage en beneden was een klein kantoor gevestigd en -inderdaad- in de kap woonde een wat oudere vrouw, die hand- en spandiensten voor de freule verrichtte maar geen volledige huishoudster of dienstbode was.

Uit het zijraam hadden wij zicht op een stukje van het plein, zoals blijkt uit mijn winterfoto van 1959/1960.

Aan de rechterkant de lage huisnummers over de brug loopt het plein door.

©Laurens Schouten, echtgenoot van Wil(helmina) Schouten-van den Berg

Zoetermeer, januari 2018